

Fior nocturn

Lucian-Horațiu Hînsa

Fior al nopții ce-mi adie
Veșmânt cald în flori de reverie!
Aidoma îngerilor călători
Tu-mi colinzi noapte de noapte,
Și-mi dai lacrimi de speranțe-n zări
Când ascult a lunii șoapte.

Dar mai mult decat atât
M-atrage acel necunoscut.
Necunoscutul vast, întăritor
Ce scufundă limitarea-n paradis liberator-
Atatea dulci simțiri, iubiri și fericiri
În bolta înstelată
Încât n-ai tu timp fragment din ele să admiri
Viața toată.

Un simplu vis, un simplu gând-
Si-un așa sfîntit veșmânt
Purtat în dragoste pe-acest pământ !
Azi secole întregi îmi construiesc, rîzînd.
Milenii de creație, vibrînd în dans de stea
Ridică al meu suflet, ridică soarta mea.

Mereu subtil
Vîntul gentil
Șopti-va stele-n urma mea,
În veci fragil
Duh de copil
Al nopții vis va celebra.

Iar în gândul împlinit al serii
Renaște astăzi anotimpul mierii.